

Biz vaftizciyiz (Matta 3:13-17)

Tanrı tek Babamızıdır. Herkesin kendi bedeninin babası var, ataları vardır. Bazı insanlar ölmüş olan kendi atalarına kurban sunarak onların kendilerini bereketleyeceğini düşünüyorlar. Ama ölü insanların verebilecekleri hiçbir şey yoktur. Ölülere dayananlar puta tapanlar olmuş oluyor sonuç olarak Tanrı'nın sevmediği kişi olur.

Tanrı yaşıyor. O hem her şeyi yarattı, hem de bütün yaratıkları yaşatıyor. Şimdi de bunun için sürekli çalışmaktadır. O toprak için çiy ve yağmur sağlar. Böylece bitkileri büyütür, onların zamanında çiçek açmalarını meyve vermelerini sağlar. Bizim kaderimize yada ölü atalarımıza dayanmadan Tanrı'ya dayanmamızın sebebi de Tanrı şimdi de böyle çalışmakta olduğundandır.

Biz İsa Mesih'e inanıp Tanrı'nın çocukları olduk. Ölülerin çocukları değil yaşayan Tanrı'nın çocukları olduk. Biz şimdi O'nun tarafından yetiştirilmekteyiz, ilerde göksel görkemleri miras alacağımızla ilgili vaadine inanıyoruz. Yüreğinizde gerçekten İsa'ya inanmanızla ilgili gururunuz var mı acaba? Tanrı'nın çocukları olmanızla ilgili gururunuz var mı acaba?

Biz Tanrı'nın önüne ilk geldiğimiz zaman Tanrı'nın sözüne itaat ederek tövbe edip vaftiz edildik. Tövbe demek Rab'be dönmektir. Güneşe sırt çeviren bir kişi güneşe doğru dönünce yüzü parlar. Böylece Tanrı'ya dönmek tövbedir. Herkes birçok hata yapar. Tanrı'nın bizden istediği şey o hataları teker teker sıralamamız değildir, kendimizin günahkâr olduğumuzu kabul etmemiz ve Tanrı'ya doğru dönmemizdir.

Tövbeden sonra biz vaftiz olduk. Vaftiz aracılığıyla doğal benliğin insanı gömdük. Su ve toprak asıl olarak aynı olduğu için ölü insanları toprağa gömdüğümüz gibi ruhu ölü olan eski insanı suya gömüyoruz. Ve sudan çıkarak Mesih'le birleşmiş olduk. Vaftiz olanlar Ruh'la ortak oluyor, gerçek Mesihçi oluyor. Vaftiz edilirse de hâlâ değişmeyen kendi karakterinden dolayı hayal kırıklığına uğrayanlar var ama, biz şunu bilmeliyiz, vaftiz bedenimizi değil ruhsal kimliğimizi değiştirir.

Vaftiz insanlar tarafından yapılmış bir tören değildir, Tanrı'nın buyruğudur. İsa Mesih Kutsal Ruh aracılığıyla insan olup bu dünyaya gelmiş olan Tanrı'nın Oğludur. Dolayısıyla O'nda günah yoktur. Ama buna rağmen Tanrı'nın işlerini başlamak için vaftiz almak gerekirdi. O vaftiz aracılığıyla Davut'un oğlu denen bedensel kimliğini gömdü. Tanrı sudan çıkan İsa'ya 'Sevgili Oğlum budur, ben O'ndan hoşnudum' diyerek O'nun Tanrı'nın Oğlu olduğunu kanıtladı. Vaftiz olmak demek dirilmiş olan Rab gibi biz de dirileceğimizi tecrübe etmektir. Vaftiz aracılığıyla biz diriliş denen gelecek çağın gücünü tatmış olanlar olduk. Vaftiz edilmiş olan bizler Tanrı'nın çocuklarıyız. Bazı insanlar 'imanım kıt' diyerek vaftiz edilmek istemiyorlar. Sanki alçakgönüllüymüş gibi ama çok gurur. Biz neden vaftiz oluyoruz? kendimizde iyilik olmadığını ve Kendi gücümüzle kurtulamayacağımızı kabul ettiğimiz için...

Kendi eksikliklerini hepsi doldurduktan sonra vaftiz olmak isteyenler asıl tövbenin anlamını bilmeyenlerdir. Kendisi günahkâr olduğunu kabul ettiyse hemen vaftiz olmalıdır. Vaftizin anlamı "Bende hiç iyilik yok. Dolayısıyla İsa Mesih'in başarısına dayanacağım" oluyor.

Tanrı'nın çocukları olduk demek doğru insanlar olduk demektir. Normal günlerde çok hata yapanlar kendisi doğru insan olduğunu kolayca kabul etmeyebilir. Ama kendisi vaftiz edildiyse her şeye rağmen kendisi doğru insan olduğunu kabul etmelidir. Tanrı'nın çocukları

olduktan sonra hâlâ günahın altında olmamalıdır. Suçluluk duygusunu taşımamalıdır. Kendisinde ne kadar hatalar varsa da “Rab, beni akladığın için çok şükrediyorum” diye itiraf etmelidir. Tanrı’nın çocuğu olduktan sonra da hâlâ günahkârım diye düşünürse ruhu mutlu olamaz. Kutsal Yasa ve vicdanı tarafından yargılanırsa sonuç olarak cehenneme atılmak zorundadır. Bu nedenle Tanrı’nın lütfünü almak lazım. Günahkârım diye kendisini sürekli suçlamamak lazım.

İsa da dua ederken hiçbir zaman “Baba, ben günahkârım” demedi. O alçakgönüllüydü ama hiçbir zaman öyle demedi. Biz de aynıyız. İsa ne zaman bize “Sen günahkârsın” demiştir? Tabii ki İsa’ya inandıktan sonra da biz günah işliyoruz. Ama o zaman tövbe ediyoruz. Ve her zaman yeniden başlayarak sürekli ilerliyoruz. Kutsal Kitabı çok okursa da sürekli suçluluk hissederse ne yararı vardır? Tanrı günahkârların Babası değil, doğru insanların Babasıdır.

Biz vaftizci olduğumuzdan gurur duymalıyız. Henüz vaftiz edilmemiş insanlar alçakgönüllüymüş gibi göstermeye çalışmamalı, hemen vaftiz edilmelidir. Biz doğru insan olarak doğmadık, İsa Mesih aracılığıyla doğru insan olduk. İsa Mesih çarmıhta bizim yerimizde ceza aldı. Bunu inkâr ederek kendi kendine ceza almak isteyenler mahvolmak zorundadır.

Tanrı’yı daha çok sevelim. Şimdi artık İsa’da yaşayalım, ve Tanrı’nın daha büyük işleri için kullanılmayı isteyelim. Günah işlediyseniz Tanrı’yı daha çok sevelim. Tanrı’yı sevenler komşularını da sevebilir. Rab tekrar geldiğinde günahkârlar yargılanmak zorunda olacaklar ama doğru insanlar sevinçle Rab ile karşılaşacaklar. Siz hangi konumda olacaksınız? Tanrı’yı seven doğru insanlar yargı kürsüsünün önünde olmayacaklar kurtarıcımızın önünde olacaklar. Bu İsa’yı kurtarıcı olarak kabul eden herkes için geçerlidir.

2016. 03. 06. SİMUON